

flaaede. Den er, om jeg tør sige det, ikke engang correct, thi den begynder med de Ord: Skulde han udtræde af sin Stilling osv., saa kommer der Semikolon, og dernæst Ordene: „I modsat Fald.“ Dette „I modsat Fald“ maa virkelig forslaaes, som skulde han ikke udtræde af sin Stilling, men den ærede Minister vil see, at saa blive de Ord, der følge efter i modsat Fald, uden nogen ret Mening. Der er endnu adskillige smaa Forandringer, navnlig Medactionsforandringer, som jeg kunde ønske i Loven, men jeg skal ikke trætte det høitærede Thing med at fremskille dem, idet jeg forbeholder mig, hvis et Udvalg bliver nedsat, da at tilskille dette de nødvendige Ændringer.

Dan: Naar man i en Sag, der har et til hele Riget udstrakt Omraade, sætter sig den Opgave at være Talsmand for en Undtagelse eller Særegenhed ved en saadan Lov, da er man som oftest uheldig og utaknemmelig stillet, idet der fra den almindelige Retsgrundsaetning: at Loven skal være lige for Alle, vil blive bortraiffonneret ethvert Forsøg paa en Berettigelse til at gjøre Undtagelser og Særegenheder for enkelte Landsdele gjældende. Smidlertid troer jeg dog, at der kan gives Tilfælde, hvor slike Undtagelser kunne være berettigede, og idet jeg netop er i det Tilfælde, at det er blevet min Lod, om jeg saa maa sige, at maatte stille mig her som Talsmand for en saadan Undtagelse, tør jeg maaskee forvente, at det ærede Thing vil skjænke mig sin velvillige Opmærksomhed et Øieblik. Det vil erindres, at vor ærede Formand i sidste Onsdagsmøde meddeelte, at han ved mig havde modtaget en Udtalelse fra Bornholm, hvori der androges paa, at den Stilling, som denne Ø hidtil har havt med Hensyn til Væbningsforholdene, navnlig efter den nugjældende Værnepligtslov af 12te Febr. 1849, fremdeles maatte blive bibeholdt; det vil maaskee ligeledes erindres, at jeg havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, der blev nedsat i forrige Samling til Behandling af det da forelagte Udkast til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark og som kom til en Bestemmelse med Hensyn til Bornholm, der var noget afvigende fra den nugjældende. Jeg kan ikke sige, jeg sværmer stærkt for den Bestemmelse,

vi saaledes sidst fik vedtaget; jeg maa udtale, at jeg tilbeels kun kom dertil, fordi jeg i Forhold til den Stemning, der gjorde sig gjældende i Udvalget, ikke troede at kunne opnaae noget mere Fordeelagtigt eller Tjenligt for Bornholm fra det Standpunkt, jeg staaer paa. Den Bestemmelse, som Udvalget i forrige Samling kom til, adskiller sig fra den bestaaende derved, at den siger, at alle paa Bornholm fødte og hjemmehørende Mandspersoner skulle opfylde deres Værnepligt ved at indtræde i Dens egen Væbning, men de, som ere blevne søbefarne, skulle være de for disse i Almindelighed gjældende Regler underkastede. I Modsaetning her til findes den Bestemmelse i den nugjældende Lov, at alle paa Bornholm hjemmehørende Mandspersoner skulle gjøre deres Værnepligt paa Bornholm i Milice, medens derimod Saadanne, som i Værnepligtsalderen opholde sig paa andre Steder i Riget, skulle være den sædvanlige Værnepligt underkastede. Det vil sees, at denne Forskjel dog ikke er ganske ubetydelig, og i Forhold til det Udbytte, der saaledes er fremkommet, er min Stilling til dette Spørgsmaal blevet noget vanskelig. Smidlertid skal jeg dog ikke sige et Forsøg paa at angive, hvori denne Vanskelighed bestaaer, og Maaden hvorpaa jeg troer, at den idetmindste for en stor Deel vil kunne hæves. Det Andragende, der er fremkommen, begrundet ikke videre stærkt sin Fastholden ved det hidtil Bestaaende paa, at dette i og for sig skulde være det meest Hensigtsmæssige, selv fra et bornholmsk Standpunkt, men paa den Betragtningssaaende, at man ved at fastholde det nu Bestaaende har en større Stabilitet, en større Fasthed og Uvænkkelighed og en større Betyggelse for Bevarelsen af Bornholms Milice i en længere Fremtid; og det er jo bekjendt nok, troer jeg, at man paa Bornholm hænger meget stærkt ved denne Institution. I den Betænkning, som Udvalget i forrige Samling afgav, har man med Hensyn til Bornholms Væbningsforhold sagt, at man iøvrigt ikke for „pludselig“ har villet indføre nogen Forandring i dette Forhold — omtrent saaledes ere Udtrykkene. Man har næret Frygt for, at denne Betænkning vilde have den Virkning, at der deri skulde ligge, om just ikke en absolut Udtalelse for, at Bornholms Væbning